

G l a s i l o
župnije Celje

Blaženi A. M.
S l o m š e k

3. 1. 2021

DRUGA NEDELJA PO BOŽIČU

Leto XVII. št. **1**

Janezov evangelij se ne začne z Jezusovim rojstvom ali krstom. Poudarek je na Jezusovem bitju: On je Božja beseda, ki je prebivala med nami in pripovedovala o Božjem veličastvu. On je utelešeno Božje razodetje. Po njem, ki je ranljiv človek in še veliko bolj otrok, se je razodela Božja ljubezen.

Znane besede, ki smo jih slišali že pred enim tednom in na božič. Znane besede, ki pa kljub temu zvenijo tuje – zato je dobro, da jih še enkrat slišimo, sedaj ko božič dan za dnem stopa v ozadje. Znane besede, ki zvenijo tuje, ker so nam bolj v ušesih Lukove besede: o hlevčku v Betlehemu in pastirjih, ki so prišli k Mariji in Jožefu in novorojenemu otroku.

Evangelist Janez postavlja Jezusovo rojstvo, Božje učlovečenje v bolj kozmični kontekst. To jemlje božičnemu prazniku tisto domačnost, romantiko, vendar nas močneje vpenja v Božje odrešenjsko delovanje. To se začinja s stvarjenjem in traja do danes. V Jezusovem odrešenjskem delovanju je postala nova kakovost.

Božje delovanje nas nagovarja. Luč v temi, ki naprej sije - ne glede na kraj in čas - kozmično, globalno - in vendar čisto blizu in za vsakega človeka.

BOŽJA BESEDA

Sir 24, 1-4. 8-12
Psalm 147
Ef 1, 3-6. 15-18
Jn 1, 1-18

.....
Modrost poveljuje sama sebe, sredi svojega ljudstva se hvali.

V občestvu Najvišjega odpira svoja usta, pred njegovimi trumami se hvali: Jaz sem izšla iz ust Najvišjega in kakor megla prekrila zemljo.

Beseda je meso postala in se naselila med nami.

On naj razsvetli oči vašega srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical, kako bogato je veličastvo njegove dediščine v svetih.

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog.

“Vera bodi vam luč ...” (bl. A. M. Slomšek)

252. KAJ SE ZGODI PRI ŠKOFOVSKEM POSVEČENJU?

Pri škofovskem posvečenju prejme duhovnik vso polnost zakramenta svetega reda. Posvečen je v naslednika apostolov in vstopi v zbor škofov. Skupaj z drugimi škofi in papežem je odslej odgovoren za celotno Cerkev. Posebej ga Cerkev postavi za službe poučevanja, posvečevanja in vodenja.

Škofovska služba je prava pastirska služba, saj sega nazaj do prvih Jezusovih prič, apostolov, in nadaljuje pastirsko službo apostolov, ki jo je postavil Kristus. Tudi papež je škof, vendar je prvi med njimi in glava zbora.

253. KAKO POMEMBEN JE ZA KATOLIŠKEGA KRISTJANA NJEGOV ŠKOF?

Katoliški kristjan se čuti zavezan svojemu škofu; škof je tudi zanj postavljen kot Kristusov namestnik. Poleg tega je škof, ki z duhovniki in diakoni kot svojimi posvečenimi pomočniki opravlja pastirsko službo, vidno počelo in temelj krajevne cerkve (škofije).

OBIŠČIMO KRALJA IN SE VRNIMO V ŽIVLJENJE PO DRUGI POTI

Neredko srečamo v družinah, ki so zelo močne v krščanski tradiciji, veliko nezainteresiranost posameznih članov družine do krščanstva, mlachnost in včasih celo odpor. Kristusu se v teh družinah dogaja, kakor se mu je dogajalo za časa njegovega rojstva, ko Judje, Betlehemčani, niso čutili nobene potrebe, da bi prišli k njemu. Na tako velike reči so se polagoma navadili in izgubili zavest, da se je treba Bogu vedno približevati in ga nenehno iskati.

V marsikateri družini so starši sicer še izpolnjevalci verskega življenja, njihovi otroci pa so že obrobni. Zakaj vse to? Biti samo izpolnjevalec je premalo. Potrebno je svojo vero stalno preverjati, dopolnjevati, utemeljevati. Biti je treba celostno angažiran, pa ne samo v izpolnjevanju dolžnosti na področju vere, temveč v celotnem vsakdanjem življenju. Ker se je svoj čas na to premalo pazilo, naslednja generacija s tem ali takim krščanstvom nima več kaj početi.

Po drugi strani pa srečujemo posebej v zadnjem času vedno več nevernih ali zelo oddaljenih, ki iščejo resnico, se poglobljajo v krščanstvo in se vključujejo v Cerkev. Podobni so trem modrim, ki niso varčevali pri moči v iskanju Kralja, ki se je rodil za vse ljudi. Ti najdenemu Kralju popolnoma odprejo svoja srca. Darujejo vse svoje življenje in se čisto drugačni in po drugi poti vračajo na svoj dom – v življenje.

Moramo priznati, da se od njih lahko veliko naučimo. Pa smo se pripravljene poglobiti v to, kar nam sporočajo?

Križ je vedno tukaj! Tudi sedaj je v cerkvi. Naš pogled pa je usmerjen drugam: jaslice, otrok, kralji, darovi, praznični sijaj, razigrani angeli, mir, veselje ... Križ je sedaj za našim hrbtom. Vse to trpljenje in smrt! Ali ne poslušamo o tem že dovolj v dnevni poročilih? Kaj ne bi zato rajši v Cerkvi praznovali življenja? Zavedamo se, da je Bog postal človek in daroval svoje življenje za nas.

On v njem - in mi v njem

Resnice, ki se prepletajo v hvalospevu Besedi, ki ga beremo v današnji Božji besedi, moremo razporediti po naslednjih stopenjah:

V začetku, pred vsemi časi, je bil Bog. V globinah večnosti je spregovoril Besedo, Misel, Zamisel ... Tako je bila v njem povezana, da je bila z njim eno in se je imenovala Sin.

Skupaj s to Besedo je Bog ustvaril svet in vse, kar je na njem. Tudi človeka. Po sledovih, ki jih je Beseda vtisnila vanj in v svet, naj bi človek to Besedo spoznal. To se ni zgodilo.

Nato se je Beseda razodela narodu, ki si ga je bila posebej izvolila ter mu po Mojzesu dala postavo. Ta postava je ljudi vzgajala in pripravljala na prihod tistega, ki ga bo Bog poslal.

Ko se je dopolnil čas, se je pojavil Janez, veliki pričevalec luči. Luč, ki je o njej pričeval, je bila sama Božja Beseda, Bog Sin, ki se je bil učlovečil, da bi mogel bivati med ljudmi. Vsem, ki ga v veri sprejmejo, je omogočil, da vidijo njegovo slavo, da prejmejo polnost njegove milosti in resnice ter tako postanejo Božji otroci, nič več rojeni iz krvi, temveč iz Boga.

Evangelij nam govori o Bogu, ki od večnosti poraja Besedo in je po njej vse ustvaril. Nič ni moglo nastati in nič ne more bivati izven dosega te Besede. Ta Beseda je prišla na svet in razsvetljuje vsakega človeka. Vsa komur, če le hoče, omogoča, da se rodi iz Boga in da v Bogu tudi ostane. Kaj bomo izbrali mi? Bomo v tem letu in nasploh ostali v njem?

Jaz nisem izvor luči,
lahko pa izpričujem o luči:
s svojim smehom in jokom,
z govorjenjem in molkom,
z ljubeznijo in pomočjo,
lahko njegova luč
posveti skozi mene!

SVETNIKI v tem tednu

P Angela, redovnica
T Simeon, puščavnik
S GOSPODOVO RAZGLAŠENJE
Č Rajmund, duhovnik
P Severin, opat
S Julijan, mučenec
N JEZUSOV KRST

Gospodovo razglašenje

Ljudje so in vedno bodo hrepeneli po Bogu. Brez njega je kljub vsemu napredku naše življenje prazno. »Nemirno je človekovo srce, dokler ne počije pri Bogu!« Razodevamo to resnico ob vsaki priložnosti. Naj nam ne pomeni služba ali »navidezni ugled« več kot osebna sreča, ki je Bog. Še naprej z zaupno molitvijo pomagajmo vsem do te sreče. Naj bo Sveti Duh v nas vseh in naj vsem ljudem zasveti prava luč, ki izhaja iz bornih jasli. Kakor sveti trije kralji jo od tukaj ponesimo v naš vsakdan.

*Beseda je meso postala ...
... da smo postali skupnost!*

SVETE MAŠE od 4. 1. do 10. 1. 2021

PONEDELJEK

- 7.30 Za + Marijo Ramšak, obl.
Za + Marijo Rihtarič (greg.)
18.30 Za + Faniko Krašovec (30. dan)
Za + babico Matildo Sporiš,
potomce in duše v vicah

TOREK

- 7.30 Za + Jožefo Rihar
Za + Marijo Rihtarič (greg.)
Ob 70. rojstnem dnevu
18.30 Za + dedka Antuna Sporiša,
potomce in duše v vicah

SREDA

- 8.00 Za + Jožefo Škrubelj
Za + Marijo Rihtarič (greg.)
18.30 Za + babico Dragotina Sporiša,
potomce in duše v vicah

ČETRTEK

- 7.30 Za + Marijo Rihtarič (greg.)
Za zdravje in srečno zadnjo uro
18.30 Za + dedka od Dragotina Sporiša,
potomce in duše v vicah

PETEK

- 7.30 Za + Marijo Rihtarič (greg.)
18.30 Za + dedka od Dragotina Sporiša,
potomce in duše v vicah

SOBOTA

- 7.30 Za + Marijo Rihtarič (greg.)
18.30 Za + babico Dragotina Sporiša,
potomce in duše v vicah

NEDELJA

- 8.00 Za + Marijo Jelen, obl. in
Franciško Poženeš, obl.
V čast sv. Družini za srečno
zadnjo uro
10.00 Za + Marijo Rihtarič (greg.)
Za žive in + župljane

OZNANILA:

- Danes obhajamo drugo nedeljo po božiču.
- Darove za trikraljevsko akcijo lahko izročite v pisarni ali v poseben nabiralnik. Darovi so namenjeni za misijone.
- Darove, ki ste jih otroci zbirali v adventnem času in dajali v poseben nabiralnik, lahko prinesete k jasicam.
- Na razpolago je Glasilo, Marijanski koledar in Pratika.

NAVODILA SLOVENSКИH ŠKOFOV V ČASU EPIDEMIJE

S ponedeljkom, 4. 1. 2021, se ponovno uvajajo bogoslužja po cerkvah škofij mariborske metropolije, upoštevajoč navodila, ki so jih škofje sprejeli 18. 12. 2020

Svete maše z udeležbo vernikov so dovoljene pod naslednjimi pogoji:

- V cerkvi je lahko toliko vernikov (vključno z bogoslužnimi sodelavci), kolikor zadoščajo predpisu 1 oseba (ali ena družina ali člani skupnega gospodinjstva) na 30 m².
- Udeležba pri svetih mašah je dovoljena samo zdravim vernikom, ki nimajo simptomov okužbe dihal, ne kašljajo in nimajo povišane telesne temperature ter katerih člani istega gospodinjstva niso okuženi.
- Vsi prisotni (udeleženci in duhovnik) morajo ves čas nositi maske, vzdrževati medosebno fizično razdaljo vsaj 1,5 metra in si pri prihodu ter odhodu razkužiti roke. Pri tem mora biti vsaka druga vrsta (klop) prosta oseb.
- Verniki se pred sveto mašo in po njej ne smejo družiti ali zadrževati v okolici cerkve.
- Rokovanje ob pozdravu miru se opusti.
- Vernikom je dovoljeno deliti sveto obhajilo samo na roko. Delivec obhajila pri obhajanju nosi masko. Pred obhajilom in po njem si mora razkužiti roke. Med pristopom k obhajilu naj verniki spoštujejo medosebno razdaljo 1,5 metra.
- Darove za cerkev verniki oddajo v za to določen nabiralnik (košaro).
- Vsak, ki vstopi v sakralni prostor (cerkev, kapelo, dvorano, kjer poteka bogoslužje itd.), je sam odgovoren za zaščito pred morebitno okužbo, tako kot to velja za vstopanje v druge javne prostore.

Za interno uporabo izdaja Župnija Celje - Bl. A.M.Slomšek ■

SVETE MAŠE: nedelja: 8.00, 10.00; delavniki: 7.30, 18.30; prazniki 8.00, 18.30, (10.00 na dela proste praznike)